

ΤΑΦΟΣ ΙΝΔΙΚΟΣ.

Ἴνδοί, καθὼς ἠξέεύτε, λέγονται ὄχι μόνον οἱ κάτοικοι τῆς Ἰνδίας ἢ Ἰνδοστάνης, ἀλλὰ καὶ οἱ αὐτόχθονες τῆς Ἀμερικής. Τὸ ὄνομα τοῦτο τὴν ἀρχὴν του ἔχει εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Κολόμβου. Οὗτος ἐξέπλευσεν ἐξ Ἰσπανίας πρὸς δυσμὰς διὰ νὰ εὕρῃ νέαν ὁδὸν πρὸς τὰς ἤδη γνωστὰς Ἰνδίας (Ἰνδοστάνην), ὅταν δ' ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερικὴν, ἐνόμισεν ὅτι πρᾶγματι ἦτο ἡ Ἰνδία καὶ ἐκ τούτου αἱ νῆσοι τῆς Ἀμερικής τὴν σήμερον ἀκόμη λέγονται Δυτικαὶ Ἰνδίαὶ καὶ οἱ αὐτόχθονες τῆς Ἀμερικής Ἰνδιάνοι.

Οἱ αὐτόχθονες οὗτοι ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις τὴν σήμερον εἶναι πολὺ ὀλιγώτεροι τὸν ἀριθμὸν ἢ πρὸ 300 ἐτῶν, ὁλοκλήρως δὲ ὀλιγοστεύουν. Εἶναι ἀρκετὰ ἡμεροὶ, καὶ ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν τοὺς ἔχει παραχωρήσει ἀπεραντῶν γαίαν ὅπως διαμένωσιν ἀποκλειστικῶς ἐντὸς αὐτῶν. Ἐνίοτε δὲ μὴ ἐξαγριοῦνται ἀπὸ τὰς ἀδικίας καὶ ληστείας τῶν λευκῶν γειτόνων των καὶ

ἐξέρχονται (κατὰ τὴν φράσιν των) εἰς τὸ «μονοπάτι τοῦ πολέμου», στολισμένοι μὲ χρώματα καὶ πτερά, καὶ ἐπιπίπτουν κατὰ τῶν λευκῶν μὲ τρομερὰν λύσσαν.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ ἓνα τάφον αὐτῶν. Θάπτουν μὲν καὶ ἐντὸς τῆς γῆς, δηλ. βάλλουν τὸν νεκρὸν χαμῆ καὶ συσσωρεύουν ἐπ' αὐτοῦ μέγαν σωρὸν χώματος. Ἀλλὰ συνηθέστερον κάμνουν τάφον ὅποιον βλέπετε ἐνώπιόν σας, μὲ στύλους καὶ τετραγώνον σκιᾶδα, ἐπὶ τῆς ὁποίας δένουν τὸν νεκρὸν, διὰ νὰ ἦναι ἀσφαλὴς ἀπὸ τὰ ἄγρια θηρία. Κοντὰ του θέτου καὶ τὸ ὄπλον του, τὸν πέλεκυν, τὸ τόξον καὶ τὸ ἐφάπλωμά του, διότι μετὰ θάνατον ὡς πιστεύουν, ἢ ψυχὴ μεταβαίνει εἰς τὰς «εὐδαίμονας κυνηγετικὰς πεδιάδας», ὅπου θὰ κυνηγῇ αἰωνίως ἐν πλήρει ἀνάσει καὶ εὐτυχίᾳ.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ.

Τὸ μέγιστον ξενοδοχεῖον τοῦ Λονδίνου εἶναι τὸ *Μητροπολιτικόν*, εἰς τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Ἰωβηλαίου τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας, κατέλυσαν ὑπὲρ τοὺς 1000 ταυτοχρόνως.

Εἰς τὴν οἰκοδομὴν του ἐξωδεύθησαν 6,000,000 πλίνθων, καὶ σιδηρικὰ βάρους 11,000 τόνων· ἐντὸς δὲ τοῦ κτιρίου ἐτέθησαν ἡλεκτρικὰ σύρματα διὰ φωτισμὸν καὶ κωδωνοκρουσίαν, μήκους 70 μιλίων (= περίπου 113,750 μέτρα). Τὸ ξενοδοχεῖον ἔχει δέκα πατώματα, εἰς δὲ τὰ ἐστιατόριά του 1000 ἄνθρωποι γευματίζουσι καθ' ἑκάστην.

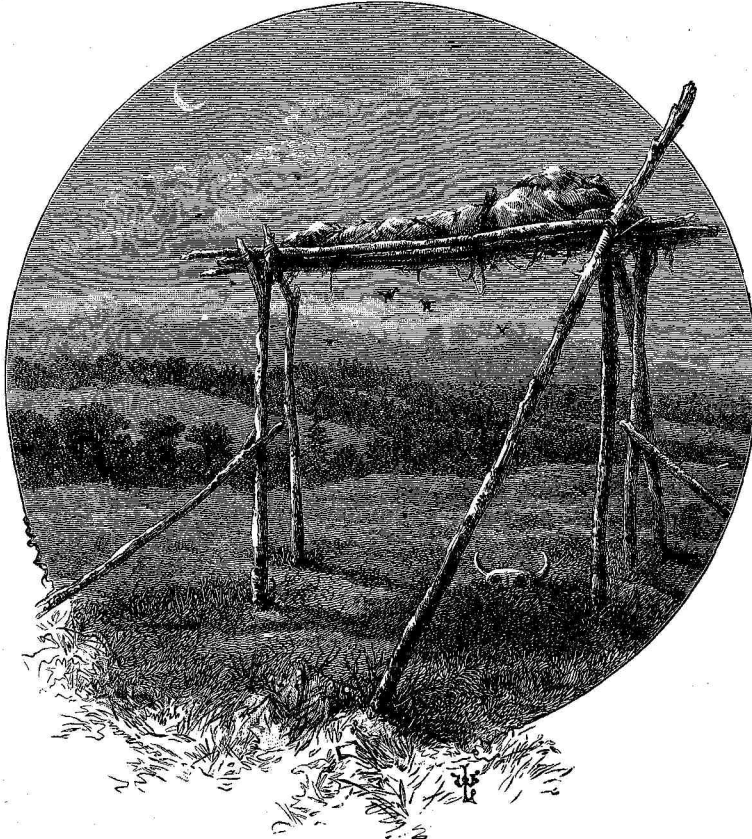
Εἰς τὸ μαγειρεῖον φέρουσι καθ' ὅλον τὸ ἔτος ὑπὲρ τὰς 300,000 λίτρων κρέατος, 44,000 λ. βουτύρου,

500,000 αὐγά καὶ 50,000 ὀκάδας γάλακτος. Ἐξοδεύονται δὲ ἐκ τῶν ὑδραγωγείων 20,000,000 γαλλόνια ὕδατος τὸ ἔτος.

Εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ ξενοδοχείου ὑπάρχουν θέσεις διὰ 185,000 φιάλας οἴνου, καμπανίτου, ζύθου, κλπ.

Τὸ ξενοδοχεῖον *Βικτώρια* εἶναι ἕτερον κολοσιαιὸν κατάστημα μὲ 500 δωμάτια καὶ 220 ὑπηρέτας. Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο συχνάζουσι οἱ δῆμαρχοι τῆς Ἀγγλίας ὁσάκις ἐπισκέπτονται τὸ Λονδίον.

Ὑπολογίζεται ὅτι τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο ἔχει εἰσόδημα περίπου 3,000,000 δρ. κατ' ἔτος· ἐ-

Τάφος Ἰνδικός.

Ξοδεύει δέ, περίπου 20,000 δρ. κατά μῆνα διὰ κρέατα 8,000 δρ. διὰ ὄρνιθας καὶ πτηνά, 6,900 δρ. διὰ ἰχθύας, 1,250 δρ. διὰ ὄστρείδια, 2,250 δρ. διὰ ἄρτον, 1,250 διὰ βούτυρον, 4,250 διὰ λαχανικά, 1,200 διὰ τυρόν, 1,500 δι' αὐγά, 2,200 διὰ γάλα, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Εἰς τὰς λιναποθήκας εὐρίσκομεν 7,000 μάκτρα (πετσέταις) τῆς τραπέζης, καὶ 500 τραπεζομάνδουλα· τὰ δὲ πλυστικά ἀνέρχονται εἰς 5,000 δρ. κατά μῆνα!

Εἰς τὸ μαγειρεῖον ὁ ἀρχιμάγειρος Σενιὸρ Φιορίλλο ἔχει εἴκοσι δύο βοηθοὺς. Ἐπὶ τῶν τοίχων βλέπομεν 16,000 πινάκια, ἐξ ὧν 10,000 εἶναι διαρκῶς ἐν χρήσει. Τέσσαρες ὑπηρεταὶ πλύνουσι πινάκια ἀδιαλείπτως, ἐξ καθαρίζουσι τὰ ἀσημικά, εἰς διανυκτερεὺς ὅπως ἐτοιμάσῃ τὰ «βρίκια» τοῦ καφέ διὰ τὴν ἐπομένην πρωΐαν. Τὸ ξενοδοχεῖον ἔχει 4,000 μαχαίρια καὶ περόνια, καὶ 2,500 κοχλιάρια. Τέσσαρες ὑπηρεταὶ διανυκτερεύουσι διὰ νὰ καθαρίζωσι καὶ στιλπνώωσι 400—600 ζεύγη ὑποδημάτων καθ' ἑκάστην!

Τὸ Μέγα Ξενοδοχεῖον πληρῶνει ἔγγειον φόρον ὑπ' ἑ τὰς 250,000 φρ. κατ' ἔτος. Ἡ ἀξία τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῶν ἐπιπλῶν του τὴν σήμερον εἶναι περίπου 12,000,000 φρ.

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο καταλοῦον συνήθως οἱ ἀνώτεροι κληρικοὶ τῆς Ἀγγλίας, ἐπίσης δὲ καὶ ὁ κ. Γλάδστον, ὁ Δάρβειν, ὁ βαθύπλουτος Ἀμερικανὸς Βάνδερμπιλτ· ἐκεῖ δὲ κατοικοῦσιν ἤδη καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Σουηδίας μετὰ τὸν διάδοχον Ὁσκαρ καὶ τὴν σύζυγόν του. Οἱ βασιλικοὶ οὗτοι ξένοι πληρῶνουσι 260 φρ. τὴν ἡμέραν διὰ μίαν αἵθουσαν ὑποδοχῆς, ἐστιατόριον, γραφεῖον καὶ ἐξ κοιτῶνας μετὰ λουτρῶν.

Τὸ ξενοδοχεῖον ἔχει 400 δωμάτια καὶ μισθοδοτεῖ 350 ὑπηρετας, ἐξ ὧν οἱ 50 εἶναι εἰς τὸ μαγειρεῖον. Ὁ ἀρχιμάγειρος εἶναι ὁ Πέτρος Λεκόνη, πρῶην ἀρχιμάγειρος Ναπολέοντος τοῦ Γ' ἐν Παρισίοις.

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο τὰ ὑποδήματα στιλπνῶνται δι' ἠλεκτρισμοῦ, εἰς χρονικὸν διάστημα $1\frac{1}{4}$ λεπτοῦ δι' ἑκάστον ζεύγος. Τὸ ὑπόδημα ἀλείφεται διὰ χειρὸς, καὶ τίθεται ἐντὸς μηχανήματός τινος στιλπνωτικοῦ. Πατέϊς ἐν κομβίον καὶ τίθενται εἰς κίνησιν πολλὰ μικρὰ βούρτσαι κυλινδρिकाί, αἵτινες κάμνουσι τὸ ὑπόδημα στιλπνὸν ὡς καθρέπτην.

Ἐπάρχουν καὶ ἄλλα τινὰ μεγάλα ξενοδοχεῖα ἐν Λονδίῳ, ἀλλὰ τὰ ἀνωτέρω ἀρκούν νὰ δώσουσι εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ἰδέαν τινὰ τῶν κολλοσιαίων τούτων καταστημάτων.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

Ἡ πρώτη ἐφημερίς, ἣτις ἐφάνη εἰς τὸν κόσμον, ἐτυπώθη ἐν Νουρεμβέργῃ τῷ 1457 καὶ ἐκαλεῖτο ἡ *Γκαζέττη*, ἡ δὲ πρώτη ἡμερησία ἐφημερίς ἐτυπώθη τῷ 1615 καὶ ἐκαλεῖτο ἡ *Γκαζέττη τῆς Φραγκοφόρτης*. Ἡ πρώτη ἐφημερίς ἐν Ἀγγλίᾳ ἐδημοσιεύθη τῷ 1622. Δεκαεννέα ἔτη ὕστερον ἤρχισαν νὰ κάμνουσι ἡμερησία πρακτικά τοῦ Ἀγγλ. κοινοβουλίου. Ἡ πρώτη ἐφημερίς τῆς Γαλλίας ἦτο ἡ *Gazette de France*, δημοσιευθεῖσα περιοδικῶς τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ 1731, καθ' ἑκάστην δὲ ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου 1792. Ἡ Ἀγγλία ὁμῶς εἶχεν ἡμερησίον φύλλον τὸ *Daily Courant* (Ἡμερησίος Ταχυδρόμος) ἀπὸ τοῦ 1702. Τὸ ἐπόμενον ἔτος ἤρχισε δημοσιευομένη ἐν Ρωσίᾳ ἡ *Γκαζέττη τῆς Πετροπόλεως*.

Τὴν σήμερον αἱ ἀρχαιότεραι τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων εἶναι αἱ ἐξῆς:

Ἡ Γκαζέττη τῆς Φράγκφορτ,	συσταθεῖσα τῷ 1615	»	»	1660
Ἡ Γκαζέττη τῆς Λειψίας	»	»	»	1665
» τῷ Λονδίνου	»	»	»	1695
Ἡ Ἐρμῆς τῆς Στάμφορντ (Ἀγγλ.)	»	»	»	1705
Ἡ Γκαζέττη τῆς Ρόστοκ (Ἀγγλ.)	»	»	»	1710
Ἡ Ἐρμῆς τῆς Νιουκάστελ	»	»	»	1711
Ἡ Γκαζέττη τῆς Λίδς (Ἀγγλ.)	»	»	»	1718
Ἡ Γκαζέττη τοῦ Βερολίνου	»	»	»	1722
Οἱ Καιροὶ τοῦ Λονδίνου	»	»	»	1785

Ἡ πρώτη ἐφημερίς τῆς Ἀμερικῆς ἐδημοσιεύθη τῷ 1690 ἐν Βοστώνῃ, ὑπὸ τοῦ Βενιαμίν Χάρρις. Ἦτο μηνιαία καὶ ἐπιτιλοφορεῖτο «Δημοσία Συμβάντα τῆς Ἀλλοδαπῆς καὶ τῆς Ἡμεδαπῆς.» Ἡ Κυβέρνησις ὁμῶς κατέσχε τὸ πρῶτον φύλλον καὶ ἀπηγόρευσε τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐπιχειρήσεως. Μετὰ ταῦτα τῷ 1704 ἤρχισαν δημοσιευόμενα τὰ «Νέα τῆς Βοστώνος,» τὸ 1733 τὸ «Ἡμερολόγιον» τῆς Νέας Ὑόρκης, καὶ τῷ 1744 ὁ «Ἀγγελιαφόρος» τῆς Φιλαδελφείας. Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐδημοσιεύθη ἡ πρώτη δεκάλεπτος ἐφημερίς, «Ὁ Ἐωθινὸς Ταχυδρόμος,» ἰδρυθεὶς τῷ 1833. Ἐν ὅλῳ ἐν Ἀμερικῇ ὑπάρχουν 8—10 ἐφημερίδες, αἵτινες ἀριθμοῦσιν ἠλικίαν ἄνω τῶν 100 ἐτῶν.

ΤΟ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΝ ΚΟΤΟΠΑΞΙ.

Τὸ Κοτοπάξι ἐν Περού εἶναι τὸ ὑψηλότερον ἠφαίστειον τοῦ κόσμου. Ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι ἥσυχον, ἀλλ' οἱ ὑπόκαφοι μηχανομοὶ του ἀκούονται εἰς ἀπόστασιν 100 μιλίων. Ὁ κρατὴρ του